

31. neděle v mezidobí B

*Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh,
Hospodin je jediný.
Ať tato slova, která ti dnes přikazují,
zůstanou v tvém srdci! (Dt 6,4.6)*

První čtení

Deuteronomium 6,2-6

Mojžíš řekl lidu: "Boj se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti přikazuji – ty, tvůj syn a syn tvého syna – po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ. Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jak to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem. Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Ať tato slova, která ti dnes přikazují, zůstanou v tvém srdci!"

Druhé čtení

Židům 7,23-28

(Bratři a sestry!) V době starozákonní mnozí se stávali kněžími, protože umírali, a nemohli tedy jimi být stále; (Ježíš) však je navěky, a proto jeho kněžství nepřechází na někoho jiného. Proto také je schopen přinést navždy spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků, vyvýšený nad nebesa, který nemá zapotřebí, jako (jiní) velekněží, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za (hříchy) lidu. (Ježíš) to učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v oběť. Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou (podrobni) slabosti; ale ona přísaha – pozdější než Zákon – (ustanovuje) Syna, který dosáhl dokonalosti navždy.

Evangelium

Marek 12,28b-34

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: "Které přikázání je první ze všech?" Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou

svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.' Druhé je toto: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.' Žádné jiné přikázání není větší než tato." Učitel Zákona mu na to řekl: "Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary." Když Ježíš viděl, že (učitel Zákona) odpověděl rozumně, řekl mu: "Nejsi daleko od Božího království." A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.

K zamyšlení

Podstata židovské a také křesťanské víry je shrnuta v jedné větě: " Slyš Israeli! Pán je náš Bůh, Pán jediný." Slovem "jediný" není míněno, že existuje jen jeden Bůh, ale to, že tento Bůh je "jedinečný". Bůh chce jedinečným způsobem prožívat svůj (láskyplný) vztah k lidem. Proto je také lid "jedinečný", "vyvolený", to znamená povoláný, aby pamatoval a připomínal Boží spásonosné působení a byl otevřený stále se uskutečňující síle Boží dávající život. Tak se uskutečňuje vztah mezi Bohem a člověkem.

Tento jedinečný vztah mezi Bohem a člověkem je jakýmsi modelem vztahu mezi námi lidmi. To vysvětluje, proč Ježíš na otázku učenců, které přikázání je nejdůležitější odpovídá dvěma přikázáními – přikázáním lásky k Bohu a přikázáním lásky k bližnímu.

"Přikázání": Jak často je vnímáme méně než oporu pro harmonické a plodné soužití, ale spíše jako vynucení a nátlak! Také mnoho učenců za Ježíšových dob si nepokládá otázku, kde je původní smysl přikázání, ale bere je jako sled příkazů. Ježíš dává zřetelně najevo, že se nejedná o řadu příkazů, ale o jedinečný vztah mezi Bohem a člověkem, ne o vnučování Božích požadavků. Boží přikázání zde nejsou, aby byl na nás vyvíjen nátlak, ale pro dobro člověka, aby se mu dobře vedlo. Boží láska k lidem, spása, kterou jim přislíbil, jde před přikázáními. Když se podíváme do Starého Zákona, bude nám tato základní pravda zřejmá: poté, co Bůh osvobodí svůj lid ze zajetí v Egyptě a vede ho ke svobodě, dostává Mojžíš desku s přikázáními. Protože Israel zakusil Pána jako svého zachránce, je si vědom, že Boží přikázání mu budou sloužit k tomu, aby si zachoval svobodu a důstojnost. Nejprve je v přikázání k Bohu a k bližnímu (ve kterých jsou shrnuty všechna další přikázání) výzva k poslechnutí ("Poslechni Israeli!"): z lásky k člověku vynaložil Bůh na každého člověka a jeho život mnoho námahy. Pokud to pochopíme a necháme působit jeho lásku, zakusíme, co to znamená milovat ho a ostatní lidi "dodržováním jeho přikázání".

"Bůh je jednoduchý" říká Jan Chrysostom. Je to možná ústřední výpověď dnešní neděle. Potřebujeme jen dvě přikázání, abychom vyjádřili vztah mezi člověkem a Bohem a mezi lidmi navzájem. Jako lidé, celým našim srdcem, naší duší, naším rozumem, naší silou jsme pozváni k poznání a odpovědi, to znamená vidět souvislost našeho života z perspektivy Božího příslibu, abychom si byli vědomi putovního charakteru našeho bytí a tuto zkušenost proměnili v činy. Najít Boha znamená získat spásu a celistvost (biblické "šalom").